

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. Bc. J. P.**, proti žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie Libereckého kraje**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 4. 2. 2020, č. j. 59 Ad 7/2019 - 47,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 (šedesáti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 27. 2. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 4. 2. 2020, č. j. 59 Ad 7/2019 - 47, kterým krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2019, č. j. KRPL-8794-11/ČJ-2019-1800KR-PK. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Libereckého kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 1. 2019, č. j. KRPL-67058-19/ČJ-2018-1800NE, kterým správní orgán I. stupně přiznal stěžovateli náhradu za ztrátu na výdělku z jiné výdělečné činnosti podle § 101 písm. a) ve spojení s § 103 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, z předpokládané výdělečné činnosti za období od 9. 12. 2014 do doby skončení platnosti autorizace pro profesní kvalifikaci strážný a detektiv koncipient, nejdéle však do konce kalendářního měsíce, ve kterém stěžovatel dovrší věk 65 let, a to ve výši 1 645 Kč měsíčně.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 6. 3. 2020, č. j. 5 As 71/2020 - 13, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč.

[3] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 13. 3. 2020. Stanovená lhůta uplynula dne 30. 3. 2020, neboť poslední den připadl na sobotu 28. 3. 2020 [viz § 40 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel poplatek za kasační stížnost uhradil až dne 2. 4. 2020.

[4] Vzhledem k tomu, že podle § 9 odst. 2 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), se k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlíží, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[5] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek až dne 2. 4. 2020, tedy po uplynutí lhůty stanovené v usnesení, kterým byl k jeho zaplacení vyzván, nebylo možné k zaplacení soudního poplatku přihlédnout. Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že by k tomu měl být stále povinen. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel dne 2. 4. 2020 splnil již neexistující poplatkovou povinnost a uhradil soudní poplatek, k čemuž již nadále nebyl povinen. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, nýbrž bylo nezbytné vrátit zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. dubna 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu